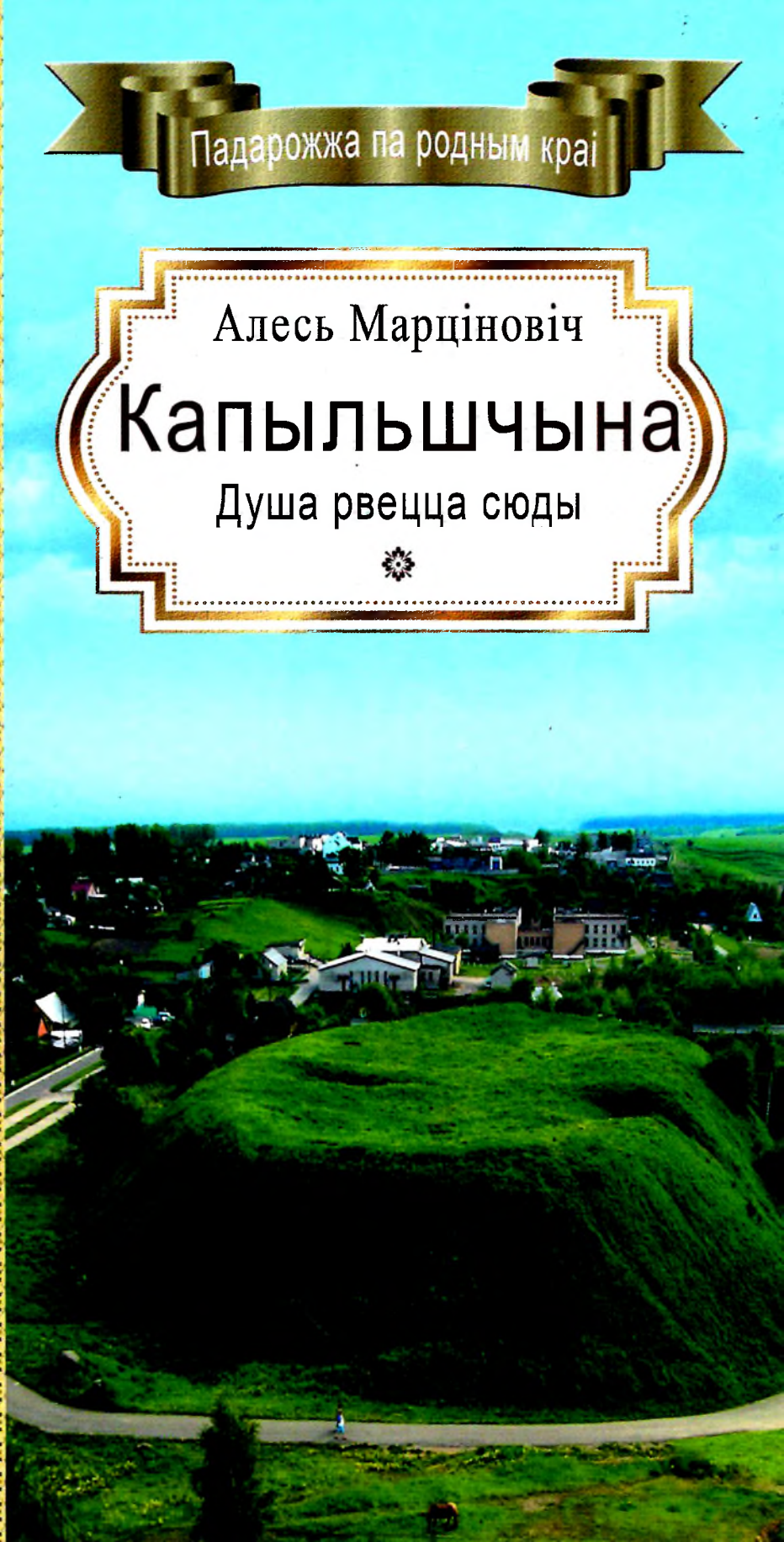

Падарожжа па родным краі

Алесь Марціновіч

Капыльшчына

Душа рвецца сюды

ЗМЕСТ

Ад аўтара	3
На гары, дзе Каменка-рака	5
Курганы шмат пра што нам гавораць	9
Хто старэйшы — Капыль або Слуцк	10
Ці крыўдаваць на летапісцаў	12
Быў вядомы ў Еўропе	14
Пірог са смачным начыннем	16
Парадніліся, памірыліся	18
Не ўсе мілы Радзівілы	20
Платаў супраць супастатаў	23
Камісія «капала», зачыншчыкаў шукала	26
Уладу маю, не падначальвацца заклікаю	29
Дарога да волі	31
Адвакат Якуба Коласа і Максіма Танка	35
Рэвалюцыйная пагалоска ад вёскі да вёскі	38
Зброя пралетарыяту — сякера	42
Часопісы выходзілі ў мястэчку	44
Залом — на злом	48
Пісаў вершы... Таракан	52
Ехаў вязень у бочцы	55
Свабода — усёдазволенасць?	57
Без барацьбы не перамагчы	58
Зноў акупацыя	59
Спадзяванні і паражэнне	62
Адзін з асхабадскіх камісараў	63
З зоркай шчасця заўтрашняга дня	65
Друк як люстэрка часу	67
Энтузіязм ні на хвіліну не гас	70
Тут праходзіла граніца	72
Гераізм з першых дзён	74
Партызанскае супраціўленне	75
Там, дзе Лавы — помнік славы	77
У кожнага свой лёс	79
Загінуць ці	82

Калі самаабарона, то ўласная	84
Звярыны твар фашызму	85
Радасць са слязамі	87
Афганістан: мужнасць і пакуты	89
Памяць «крывавых цюльпанаў».	90
Вялікая ноша кніганошы	93
Цімкавіцкі класік	99
Літаратуразнаўца, празаік, кінасцэнарыст	104
Пуцявінамі роднага слова	105
Нёман: выток і прычасце	109
Каласок з Каласоўшчыны	112
Паўторны арышт і...	114
Польмя рабін і боль з сэрца	116
Бялінскі, узгадаваны ў Слабадзе-Кучынцы	117
Праз церні да Буніна	121
Краязнаўчая дылогія	125
Родапачынальнік — Вайніла	128
Як працуецца, так і адпачываецца	130
Хутчэй у цягнік прагрэсу	132
Памірай, а жыта сей	134
Адшыоў, каб вярнуцца	135
Куды пайшоў Каралёў і што зрабіў Форд	137
Перагнаць не даганяючы	138
Аўтапоезд з... кубікаў	140
Свае «кніжныя знакі»	142
Ёсць вершык? Хутчэй у Ясную Паляну!	142
Доля няўлоўная, як крыло жар-птушкі	144
Сілцы і Ліцк — сваё, блізкае	147
Зямля, дзе ўсё смяецца	149
Утаймавальнік капрызнай Кліа	152
Не запляміў сумленне	157

Купалу знаў, Ясеніна падтрымаў	159
Апаленыя пялёсткі	161
Адсюль і «Чорны квадрат»	164
Немязіда з глыбінкі, ці Робін Гуд у джынсах	166
«Мілейшая з мілейшых...»	168
Зведанае — згаданае	170
Гартны і Пасюкевіч з адной хаты	171
Апранаў «Песняроў»	173
Незабытая родная вёска	174
Якое вяселле без цыганкоў	176
«Вечна патрэбнае тваёй душы»	178
Зусім не грозны... Пірат	180
Хоць няшмат ды смаката	181
Ля берага вечнай маладосці	184
Пазычаў сілы ў сонца	187
Чым не тэма для Бальзака	188
Рэпа на берагах Ішыму	190
Прадказаў, што сталіцай стане... Нур-Султан	191
Лічыць не пералічыць	192
«Папараць-кветка» цвіла нярэдка	196
Кожная застава артыстам рада	198
Наперадзе ўсёй планеты	200
Абаранкі ў паветры і ручнік, як журавель	202
Не раздаўся звон...	204
...А быў жа храм-сад	205
Нешта аднавілася, а нешта згубілася	207
Дрэвы-свечкі і духоўнае паветра	209
Семежава... яно ж Лухмінск	210
У спісе сусветнай спадчыны	212
«Цары» — на ўсе часы цары	213
...І сэрца часцінка майго	215

